

Ed.

276. Frumvarp

til laga um byggingu fyrir Háskóla Íslands.

(Lagt fyrir Alþingi 1930).

1. gr.

Á árunum 1934—40 er landsstjórninni heimilt að láta reisa byggingu fyrir Háskóla Íslands á lóð þeirri við Skólavörðutorg, sem skipulagsnefnd Reykjavíkur hefir valið háskólanum í því skyni. Höfuðbyggingin má kosta allt að 600 þúsundum króna, og skal verkið framkvæmt eftir því, sem fé er veitt í fjárlögum, eða með lántöku eftir heimild Alþingis. Svo skal hagað byggingunni, að taka megi nokkurn hluta hússins til afnota fyrir háskólann, þótt byggingin sé ekki fullger.

2. gr.

Skilyrði fyrir því, að rikissjóður leggi fram fé til háskólabyggingar samkvæmt lögum þessum, er, að Reykjavíkurbær gefi háskólanum til sérkvaðalausra afnota um aldur og æfi landsneið frá Skólavörðutorgi milli lóðar landsspítalans og væntanlegs íþróttavallar niður að Hringbraut, og 5 hektara af landi neðanvert við Hringbraut í áframhaldi af ofannefndri byggingarlóð háskólans.

3. gr.

Landsstjórninni heimilast að ætla húsrúm fyrir kennslu í uppeldisvisindum í væntanlegri háskólabyggingu og að láta reisa heimavist fyrir kennaraefni á þeim hluta lóðarinnar, sem ætlaður verður fyrir sjálfstæðar smábyggingar.

Greinargerð.

Þegar Háskóli Íslands var stofnaður á aldarafmæli Jóns Sigurðssonar árið 1911, var af fjárhagslegum ástæðum ekki unnt að reisa honum viðvarandi sjálfstæða byggingu. Var því efnt til sambýlis í þinghúsinu fyrir Alþingi og háskólann, sem hefir haldizt síðan. Munu þingmenn og kennarar og nemendur við háskólann jafnt hafa fundið, að þrengsli og óþægindi þess sambýlis hafa staðið fyrir þrifum og vinnubrögðum bæði Alþingis og háskólans.

Á hinn bóginn hafa verið margar aðkallandi þarfir um byggingar hin síðustu ár. Það tók 10 ár að ljúka við hið nýja gæðveikrahæli á Kleppi. Það mun væntanlega taka önnur 10 ár að koma landsspítalanum í nokkurnveginn viðunanlegt horf. Sveitirnar skorti heppilegar byggingar fyrir ungmennaskóla sína, og er nú verið að bæta úr þeirri þörf með allmiklum kostnaði. Jafnframt munu kaupstaðirnir eftir fáein ár hafa reist byggingar, þar sem mest kallar að, fyrir ungmenna- og sérmenntun. Menntaskólinn í Reykjavík fær höfuðviðgerð um þessar mundir, svo að allengi mun mega við una. Sýnist því, þegar á allt þetta er litið, sem nú sé kominn timi til að þoka áfram byggingarmáli háskólans.

Núverandi landsstjórn var ljóst, að þetta mál gat ekki legið í þagnar-gildi, og ritaði því stjórn háskólans bréf og fór þess á leit, að háskólinn leitaðist eftir að fá að gjöf frá bænum lóð við Skólavörðutorg sunnanvert, þar sem skipulagsnefnd hafði ætlað háskólanum stað, og mikið landrými sunnanvert í hæðinni og suður fyrir Hringbraut. Ennfremur var lagt til, að háskólinn tryggði sér vatn úr hitaveitu bæjarins og að hinar ýmsu deildir háskólans gerðu sér grein fyrir húsrúmsþörfum sínum og létu landsstjórnina vita um þessi málalok.

Prófessor Einar Arnórsson sendi landsstjórninni nú í vetur áætlun háskóladeildanna um húspárfir í þinni nýju byggingu og ósk um, að landsstjórnin léti húsameistara gera áætlun um kostnað og að reynt yrði að hrinda málinu í framkvæmd. Landsstjórnin sneri sér þá aftur til rektors háskólans og bað um vitneskju um svar bæjarstjórnar. Rektor kvæðst hafa vitneskju um, að bæjarstjórn hefði samþykkt að láta háskólanum í té byggingarlóð, en formleg svör hefði háskólinn ekki fengið um málaleitun sína frá bæjarstjórn Reykjavíkur.

Landsstjórninni þótti nú bentugur timi til að bera byggingarmál háskólans fram á Alþingi, þó að ekki yrði hafizt handa fyrr en eftir nokkur ár. Ber þar fyrst til, að slíkt stórmál verður að hafa rækilegan undirbúning. Væri fásinna að hlaupa að byggingu fyrir Háskóla Íslands, því að slík bygging þarf að vera svo vel ger, að hún bæti úr skynsamlegum þörfum þeirra, sem í háskóla ganga á Íslandi um nokkrar næstu aldirnar. Mun sízt af veita næstu þrem árum til að lokið verði þeim undirbúningi. Ber það og til, að þá myndi væntanlega lokið byggingu landsspítalans og héraðsskóla þeirra og gagnfræðaskóla í kaupstöðum, sem nú er verið að starfa að.

Við nánari athugun reyndist tilgangslítið að gera kostnaðaráætlun um

Háskóla Íslands eftir lýsingum á húsaþörf hinna einstöku deilda. Þær tillögnir þurfa edlilega að ganga gegnum margfaldan hreinsunareld áður en tillögum byggingarinnar er ákveðin. Mun væntanlega sumt úr þeim tillögum verða fellt burtu og öðru við bætt, sem enn er ekki um talað. En á hinn bóginn er einsætt, að ef háskólinn hefði til sinna þarfa nú jafnmikið húsrúm og landið fær í hinni nýju skrifstofubyggingu á Arnarhóli fyrir 250 þús. kr., þá myndi stórvel séð fyrir þörfum háskólans í brað. Nú vill stjórnin að visu gera ráð fyrir, að væntanleg höfuðbygging verði til muna stærri og að ýmsu leyti dýrari en Arnarhvoll, en álitur þó, að alls ekki muni verða þörf á stærri byggingu fyrst um sinn en fyrir 600 þús. kr., að viðbættri lóð, sem bærinn leggur til ókeypis. Og þar sem bæði Alþingi og háskólinn hafa fulla þörf til að losna úr sambýli sem allra fyrst, er hér gert ráð fyrir, að nokkur hlnti væntanlegrar háskólabyggingar yrði tekinn til afnota, þó að nokkuð væri enn ógert að meginbyggingunni. Má þar astur vitna til Arnarhvols, sem verður fullger til afnota á einu ári. Og mikið af nauðsynlegasta húsrúmi háskólans eru kennslustofur, sem eru jafneinfaldar að gerð eins og skrifstofur fyrir opinbera starfrækslu.

Landsstjórnin gerir hiklaust ráð fyrir, að Reykjavíkurbær sjái sæmd sína í að gefa háskólanum nægilega lóð fyrir byggingar, tilraunagarða og annara nauðsynlegra hluta, og taka svo riflega til, að endast megi til að bæta úr vaxandi þörfum margra kynslóða. Mættu Íslendingar vel læra af dæmum erlendra þjóða. Viðast hvar í stórborgum á meginlandi Evrópu hafa háskólarnir verið settir á þröngar lóðir og mjög aðkrepptir. Með vaxandi þörf háskólanna hefir orðið að reisa nýjar byggingar, oft ærið fjarri í sömu borg, til óendanlegs tjóns fyrir þessar stofnanir. En í einu landi í Evrópu, í Englandi, hefir allt öðruvísi verið að farið um suma háskólana, svo sem Oxford og Cambridge, og flesta hina frægustu menntaskóla. Þeim hefir verið lagt til svo riflegt land í fyrstu, að aldrei verður of lítið, hversu sem nýjar þarfir fæða af sér nýjar byggingarkröfur. Er hér gert ráð fyrir, að Íslendingum beri í þessu efni fremur að seta í fótspor Englendinga heldur en meginlandsþjóðanna, því að þeirra reynd hefir orðið betri.

Samkvæmt tillögum skipulagsnefndar er ætlazt til, að háskólinn verði við hlið stúdentagarðsins, og er þessum tveimur byggingum ætlað að taka að Skólavörðutorgi suðaustanverðu. Að vestan koma margskonar byggingar fyrir söfn landsins, en að norðanverðu, þar sem nú er hús Listvinafélagsins, væri einkar hentugur staður fyrir margháttada ungmennafræðslu fyrir höfuðstaðinn.

Landsspítalanum hefir verið fest lóð, sem er meir en 4 hektarar að stærð, og er sú lóð suðvestanvert við stúdentagarð og háskóla. En norðvestanvert við Skólavörðutorg er hinn nýi barnaskóli Reykjavíkur og þar fyrir framan tilvonandi íþróttasvæði bæjarins (stadion). Milli íþróttavallarins, landsspítalans, Hringbrautar og Skólavörðutorgs er rétthyrnd landræma, þó skorin í tvennt af Barónsstíg. Þessa sneið, sem er á stærð við lóð landsspítalans, álitur landsstjórnin hæfilega stóra byggingarlóð fyrir Háskóla Íslands. Þar

stæði auk þess stúdentagæðurinn og í framtíðinni margar aðrar minni byggingar tilheyrandi skólanum.

En í viðbót við þetta þarf háskólinn að fá eitthvert landrými sunnanvert við Hringbraut, en í beinu áframhaldi af byggingarlóð sinni. Að vísu er það land ekki ætlað til bygginga, en gæti verið ómetanlega gagnlegt háskólanum, bæði fyrir leikvelli og til ýmiskonar gróðurtilrauna. Er það því hentugra, þar sem flestar hinar næstu stórbyggingar verða væntanlega hitaðar með hveravatni. Á slíkum stöðum er jafnan mikið um volgt vatn, sem hentugt er í gróðrarhús.

Þeir menn, sem einblína á Háskóla Íslands eins og hann er nú, munu telja hér farið fram á óþarfar kröfur um land til handa þessari stofnun. Þeir hinir sömu menn munu einnig telja vel ráðið fram úr málum háskólans, ef hann fær nú á næstu árum eina væna byggingu, sem samsvarar stærð háskólans eins og hann er nú.

En í þessu frv. er byggt á allt öðrum skoðunarhætti. Hér er að vísu gert ráð fyrir, að reist verði vegleg höfuðbygging við Skólavörðutorg handa Háskóla Íslands, en að síðar verði bætt við mörgum sjálfstæðum byggingum á umtalaðri lóð niður að Hringbraut. Með þeim hætti yrði háskólinn að vaxa og byggjast í margar aldir um leið og þjóðin stækkar og viðfangsefnum fjölgar. Væri hallazt að þessu ráði, myndi vel séð fyrir þroska háskólans um ófyrirsjáanlega langan tíma.

Í þriðju grein frv. er gert ráð fyrir, að í hinni nýju háskólabyggingu yrði ætlað rúm fyrir uppeldisvísindi, og að á þeim stað á lóð háskólans, sem ætlaður yrði fyrir minni byggingar, mætti vera heimavist fyrir kennara. Liggja að þessari tillögu sömu rök og sterk. Kennarastéttin er nú orðin meðal hinna stærri launastétta í landinu. Starf hennar er vandasamt og þyngist því meir sem tímar liða. Er svo komið í sumum löndum Evrópu, t. d. Skotlandi og Þýzkalandi, að jafnmikinn undirbúning þarf til að vera barnakennari og til að vera læknir eða lögfræðingur. Á einum mannsaldri mun þróun þessara mála væntanlega komast jafnlangt hér á landi. Þá verða uppeldisvísindin talin ein hin sjálfsgæðasta fræðigreinin í háskólanum. Þörf landsins í þessu efni er því meiri, þar sem kennaraskólinn stendur nú á lóð landsspítalans og má gera hann þaðan útlægan hvenær sem er.

En þó að uppeldisvísindin séu hér tilnefnd sem væntanleg viðbót við Háskóla Íslands, þá mun sú verða raunin, að þar bætast við fleiri greinar. Sumir þeir menn, sem unnu að stofnum íslenska háskólans 1911, litu með nokkurri þröngsýni á málið. Þeir álitu háskólann eiga að vera vegna embættismannauppeldis í gömlum stíl. En slíkur stakkur er of þröngur. Nútímalíf í menningarlöndum gerir þær kröfur til háskóla, að starf þeirra gangi inn í alla þræði þjóðfélagsins. Þetta frv. er byggt á því, að Háskóli Íslands eigi að hafa öll skilyrði til að geta vaxið með þjóðinni og á hverjum tíma leyst sístækkandi hlutverk í menningarbaráttu íslensku þjóðarinnar.

Fyliskjal I.

Bréf dómsmálaráðherra til Háskóla Íslands.

Reykjavík, 8. jan. 1929.

Út af fornu og nýju umtali um væntanlega háskólabyggingu í Reykjavík, þykir rétt að víkja að nokkrum meginatriðum bréflaga til háskólaráðsins.

Engin átylla er fyrir því, að Þingvallanefndin hafi rætt um eða ákvarðað á fundum sínum fram að þessu, að lög um háskólabygginguna yrðu samþykkt á Alþingi á Þingvöllum 1930. Ekki hefir stjórnin heldur enn sem komið er gert neitt viðvíkjandi málinu á þeim grundvelli.

Hinsvegar mun það fullljóst starfsmönnum háskólans og þingmönnum, að samþýli háskólans og Alþingis í þingbúsinu er mjög ófullnægjandi fyrir báða aðila. Alþingi hlýtur að óska þess, að tvíþýli þetta hælti svo fljótt sem því verður við komið, og sama mun háskólinn segja fyrir sitt leyti.

Það verður óhjákvæmilegt að reisa háskólanum nýtt hús við hans hæfi. Það er aðeins fjármálahlíðin, sem tefur málið.

Nú myndi ráðlegt að hefja sem allra fyrst hið óhjákvæmilega undirbúningsstarf, sem verður að inna af hendi, áður en hægt er að ætlast til, að borgarar landsins samþykki að taka á herðar sér þær auknu byrðar, sem leiða af háskólabyggingunni.

Fyrsti þáttur í lausn málsins er að tryggja sér lóð fyrir háskólann frá Reykjavíkurbæ. Sú lóð er til, frá Skólavörðutorgi og stúdentagarðinum niður að Hringbraut. Það er nauðsynlegt, að Reykjavíkurbær leggi þessa lóð fram endurgjaldslaust, og jafnframt því hita úr Laugunum í væntanlegar byggingar, eftir því sem framast er unnt. Opinberar byggingar verða í þeim efnum að sitja fyrir húsum einstakra manna. Myndi áreiðanlega flýta fyrir málinu, ef háskólaráðið sneri sér til Reykjavíkurbæjar og óskaði eftir lóð og heitu vatni úr Laugunum, sem heiðursgjöf til háskólans frá Reykjavíkurbæ.

Lóð háskólans þarf að vera mjög stór, ef unnt væri ekki minni en 2—3 dagsláttur, til að gera ráð fyrir nægilegu olnbogarúmi um ókomnar aldir. Þar sem Akureyri hefir keypt handa gagnfræðaskólanum þar 10 dagsláttur af landi, sýnist ekki of mikið, þó að Reykjavíkurbær færi þessa fórn.

Í öðru lagi væri mjög æskilegt, að hinar einstöku deildir háskólans lýstu þörfum sínum að því er snertir húsrúm og að háskólaráðið lýsti sameiginlegum viðbótum, er gera yrði ráð fyrir í náinni framtíð. Þessar tillögur væri æskilegt að fá sendar stjórnarráðinu.

Þá kæmi þriðji þáttur, að láta teikna hinn nýja háskóla og gera áætlun um skipulag hans. Er það hinn mesti vandi og yrði, áður en fastar ákvarðanir eru teknar, að rannsaka hinar nýrri háskólabyggingar og reynslu annara þjóða. Þennan undirbúning yrði að gera sameiginlega af háskólaráðinu, eða nefnd, sem háskólinn setur, og landsstjórninni og sérfræðingum þeim, er hún hefir á að skipa.

Fjórða stigið er að fá féð til bygginga og aukins rekstrar háskólans. Háskólinn ræður yfir nokkru fé í þessu skyni, en að sjálfsögðu yrði meginhluti fjárens að kom með atbeina Alþingis. Að lítt athuguðu máli má gera ráð fyrir, að heppilegast yrði að hafa meginbyggingu háskólans við Skólavörðutorg ekki sérlega stóra, en ætlast til, að minni byggingar, svo sem bókasöfn, rannsóknastofur o. s. frv., yrðu sjálfstæðar á jöðrum hinnar víðlendu lóðar, en grænir vellir milli húsa. Mætti vel fara svo, að byrja yrði á einhverjum af þessum minni byggingum, t. d. bókasafninu.

Jónas Jónsson.

Sigfús Johnsen.

Fylgiskjal II.

Bréf háskólaráðsins.

Reykjavík, 16. apríl 1929.

Í tilefni af bréfi dóms- og kirkjnmálaráðherrans, dags. 8. janúar þ. á., um fyrirhugaða háskólabyggingu, sneri háskólaráðið sér þegar til bæjarstjórnar Reykjavíkur og sótti um lóð undir bygginguna, svo og ókeypis upphitun á búsinu með laugavatni. Þessari málaleitun er bæjarstjórnin ekki enn farin að svara. En á fundi 7. marz var svofelld tillaga frá fasteignanefnd samþykkt í einu hljóði: »Nefndin telur rétt, að háskólanum væri ætlað svæðið milli Skólavörðutorgs og Barónsstígs fyrir norðan stúdentagarðinn, og mun það vera ca. einn hektari að stærð, en gerir að svo stöddu ekki tillögur um afhending landsins«.

Jafnskjótt og þetta vilyrði var fengið, og jafnvel fyrr, skaut háskólaráðið málinu til einstakra háskóladeilda, til þess að þær, hver um sig, gætn sagt til um þarfir sínar í væntanlegri háskólabyggingu. Kvöddu sumar deildirnar húsameistara ríkisins á fund með sér, og hafa þær nú loks allar látið uppi álit sín, er sendast hér með sem fylgiskj. 1—4.

Þá er svör deildanna voru komin, og jafnvel fyrr, var málið aftur tekið fyrir í háskólaráði. Að athuguðum tillögum þeirra, hverrar fyrir sig, taldi háskólaráðið rétt, umfram tillögur deildanna, að gera ráð fyrir:

1. Herbergi fyrir háskólaráðið.
2. Kennslustofu, sameiginlegri fyrir allar deildir.
3. Íbúð fyrir háskólaritara á 1. eða 2. lofti.
4. Íbúð fyrir umsjónarmann miðstöðvar o. þvl. í kjallara.

Um leið og háskólaráðið sendir frá sér þessar tillögur sínar til frekari athugunar, áskilnr það sér rétt til að vera með í ráðum við væntanlega teikningu.

Væri æskilegt, eins og hæstvirtur ráðherra hefir sjálfur stungið upp á, að nánari undirbúningur undir teikninguna yrði gerður sameiginlega af háskólaráðinu, eða nefnd, sem háskólinn velur, og landsstjórninni og sérfræðingum þeim, sem hún hefir á að skipa. Sú nefnd, eða einhver hluti hennar, þyrfti og helst að sigla, eins og hæstvirtur ráðherra tekur fram, til þess að rannsaka hinar nýrri háskólabýggingar.

Um leið og háskólaráðið nú felur hæstvirtum dómsmálaráðherra málið til frekari fyrirgreiðslu, leyfir það sér að þakka honum fyrir, hve vel og viturlega hann hefir í það tekið, og það því fremur, sem hann fyrstur manna í stjórnarsessi hefir séð og skilið nauðsyn háskólans í þessu efni.

Ágúst H. Bjarnason.

Bréf læknadeildar.

Reykjavík, 14. apríl 1929.

Læknadeild kaus 3 kennara (Guðm. Hannesson, Guðm. Thoroddsen og Niels Dungal) til þess að gera bráðabirgðaáætlun um húsnæðisþörf deildarinnar í hinni nýju háskólabýggingu. Hefir hún gert eftirfarandi yfirlit og áætlað flest sem sparsamlegast að audið varð.

I. Almennar þarfir.

1. Auditorium eingöngu fyrir lækna	7×8 m	56 m ²
1. do. } Einnig notuð af öðrum	5×6 —	30 —
1. do. }	6×7 —	42 —
1. Bókaherbergi (handbækur)... ..	6×5 —	30 —

II. Efnafraeði (kjallari). Ef til vill í vinnustofubýgging landsspítalans.

1. Kennslustofa	9×6 m	54 m ²
1. Kennaraherbergi, geymsla o. fl.	4×6 —	24 —

III. Liffærafraeði.

a. Í kjallara:

Líkaskurðarstofa	8×5,5 m	44 m ²
Þvottur o. fl.	3×5,5 —	c. 16 —
Líkageymsla	2,5×4 —	10 —
Macerationsherbergi	2×4 —	8 —
Gipssteypa, smíði o. þvil.	2×4 —	8 —
Áhöld og birgðir	3×4 —	12 —

b. Á 2. hæð:

Liffærasafn	8×6 —	48 —
Vinnustofa og kennsluáhöld	4×6 —	24 —

»Stúdiusalara« (Anatomi, pathologi, pharmacol.) ...	6×6 —	36 —
c. Á lofti:		
Mannfræðisafn ¹⁾	8×8 —	64 —
Dýraklefar (smádyr).	3×6 —	18 —
IV. Meinafræði. Sýklafræði.		
a. Í laboratoríum spítalans:		
Kennslusalur	12×7 m	84 m ²
Vinnuherbergi kennara	4×4 —	16 —
Herbergi fyrir áhöld, forða o. fl.	4×4 —	16 —
Herbergi fyrir thermstara o. þvil.	4×4 —	16 —
Tilbúningur næringarefna o. fl.	3×4 —	12 —
Hreinsun og autoclave	3×4 —	12 —
Föt og W. C.	3×4 —	12 —
Dýrahús	7×8 —	56 —
b. Á 2. sal í háskóla:		
Safnstofa	c 11×8 —	88 —
Vinnustofa	4×4 —	16 —
Föt og W. C.	4×4 —	16 —
V. Lífisfræði.		
Í háskóla byggingu:		
Eitt herbergi	6×6 m	36 m ²
Eitt hlíðarherbergi	3×6 —	18 —
VI. Heilbrigðisfræði.		
Eitt herbergi	6×6 m	36 m ²
VII. Handlæknisfræði og Obstetrik.		
Verkfærasafa	ca. 3×6 m	18 m ²
		976 m ²

Ef dregið er frá aðaluppæðinni húsrýmið í laboratoríum spítalans og húsrýmið á lofti, lætur nærri, að þessar þarfir rúmist í byggingu 20×12 m (kjallara og 2 hæðum), og þó er flest skorið sem mest við neglur sér. Afar-erfitt mun það reynast að ætla nokkru af því, sem hér er talið, pláss í við-bótarbyggingu, ef öll herbergjaskipun á ekki að lenda í óreiðu.

Guðm. Hannesson.

1) Ljósmyndastofa og myrkurherbergi þarf nauðsynlega að vera til, til afnota fyrir háskólann.

Bréf heimspekideildar.

Samkvæmt áskorun síðasta háskólaráðsfundar var fundur haldinn í heimspekideild laugardag 30. marz og var þar rætt um húsnæðisþarfir deildarinnar í fyrirhuguðu háskólahúsi. Var deildarforseta falið að skýra háskólaráði frá niðurstöðum fundarins, og voru þær á þessa leið:

- I) Deildin telur æskilegt, að bókasafninu í islenzkum og norrænum fræðum sé ætlað sérstakt herbergi, sem nemendum, fræðimönnum og áhugamönnum einum í þeirri grein sé heimill aðgangur að, enda fái þeir lykla að því með samþykki kennara og bókavarðar. Ritari háskólans hafi með kennurum yfirumsjón með bókasafninu, en velji sér til aðstoðar einn af nemendum deildarinnar. Þar sem prófessor Finnur Jónsson hefir arfleitt háskólann að bókasafni sínu, sem ætla má, að sé að stærð 6—8000 bindi og verður æfinleg eign háskólans, þykir hæfilegt að áætla, að rúm skuli vera í þessu herbergi fyrir 20000 bindi. Það, sem fram yfir það yrði, mætti láta ganga til Landsbókasafnsins eða farga því á annan hátt (eldri útgáfum og algerlega úreltum ritum). Í bókasafnsherberginu sjálfu mætti koma fyrir nægum smáborðum til lestrar, svo að ekki þurfi sérstakan lestrarsal. En í sambandi við það þarf að vera lítil kennslustofa, er rúmaði allt að 30 nemendur (fyrir æfingatíma og yfirheyrslu), og kennaraherbergi með skrifborðum, þar sem bókavörður (háskólaritari) gæti líka unnið störf sín í þjónustu bókasafnsins. Herbergi þetta yrði að vera sæmilega rúmgott, því að gera má ráð fyrir, að kennurum í þessum fræðum verði fjölgað síðar.
- II) Ennfremur telur deildin þörf á að ætla sérstakt herbergi (að stærð um 18×6 álnir) fyrir áhöld til sálarfræðilegra tilrauna og æfinga í þeim. Deildin á þegar vísi að slíku áhaldasafni, sem kemur að litlum notum vegna algers húsnæðisleysis. Í sambandi við það ætti að hafa herbergi fyrir bókasafn í heimspekilegum fræðum (allt að 6000 bindi) og kennaraherbergi, sem ætlað væri þrem kennurum.
- III) Loks þykir kennurum deildarinnar vera þörf á að hafa aðgang að þremur fyrirlestrarsölum, er rúmi h. u. b. 75, 150 og 600 áheyrendur. Hinn stærsti þeirra ætti jafnframt að vera hátíðasalur háskólans og mætti hafa þar alþýðufræðslufyrirlestra o. fl. En allir þessir salir yrðu jafnframt notaðir af öðrum deildum, og verður auðvitað jafnframt að taka tillit til þarfa þeirra, þegar nánar skal ákveða um stærð salanna og þúnað.

Reykjavík, 2. apríl 1929.

Sigurður Nordal

p. t. deildarforseti.

Bréf guðfræðideildar.

Reykjavík, 10. apríl 1929.

Út af ósk háskólaráðsins, um að deildir háskólans láti uppi álit sitt um húsnæðisþörf þeirra, hværrar um sig, í væntanlegri háskólabyggingu, hefir guðfræðideildin samþykkt svofellda yfirlýsingu :

Deildin þarf eina góða kennslustofu fyrir allt að 30 stúdenta, og væna bókageymslustofu, útbúna þannig, að nota megi fyrir vinnustofu (laboratorium). Ennfremur væri mjög æskilegt að hafa í sambandi við bókasafnsstofuna herbergi, þar sem kennarar deildarinnar gætu unnið. Loks telur deildin mjög æskilegt, að komið væri fyrir í háskólabyggingunni litilli og fallegri kapellu.

Magnús Jónsson.

Bréf lagadeildar.

Reykjavík, 3. apríl 1929.

Á fundi lagadeildar háskólans, sem haldinn var í dag, til þess að láta uppi óskir deildarinnar um skipulag fyrirbugaðrar háskólabyggingar, einkum að því er deildina varðar, var samþykkt svofelld yfirlýsing :

Deildin þarf :

1. Kennslustofu handa allt að 40 manns.
 2. Aðra kennslustofu, handa allt að 20 manns.
 3. Vinnustofu kennara.
 4. Vinnustofu stúdenta.
 5. Bókastofu fyrir allt að 30 þúsund biudi.
- Væntanlegri viðskiptadeild þyrfti að ætla húsnæði auk þessa.

Einar Arnórsson.